

професійно важливими якостями. Ці якості визначають як загальний характер поведінки юриста-фахівця у щоденній праці, так і повинні відповідати різним сферам життєдіяльності, в яких здійснюється професійна діяльність юриста.

1. Бризгалов І.В. Юридична деонтологія: короткий курс лекцій. Київ: МАУП, 2003. 48 с.
2. Гусарев С.Д. Юридична деонтологія. Основи юридичної діяльності: теоретичні, практичні та деонтологічні аспекти: Науковометодичний та навчальний посібник .С.Д. Гусарев, О.Д. Тихомиров; за заг. ред. В.В. Копейчікова. Київ: ВІРА-Р, 2003. 505 с.
3. Жалинский А.Э. Профессиональная деятельность юриста . Москва: Издательство БЕК, 1997. 312 с.
4. Коваль Н.В. Введение в юридическую специальность. Донецк, 1998. 192 с.
5. Майоров В.І. Введение в юридическую специальность. Челябинск, 2005. 146 с

Логвіненко Борис Олексійович
Професор кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ
д.ю.н., професор

ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВИДІВ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ

Сьогодні все більш актуальними стають питання приведення національного законодавства у відповідність до європейських стандартів. Поряд із позитивними змінами, що можна спостерігати в окремих галузях права, проблеми адміністративно-деліктного права досі лишаються невирішеними. Така «неуважність» Законодавця призводить до виникнення численних питань у багатьох сферах суспільного життя, де важелем державного примусу лишаються заходи адміністративної відповідальності.

В основі названої проблеми лежить питання ефективності адміністративного стягнення, що безпосередньо пов'язано із необхідністю перегляду існуючих видів адміністративних стягнень, передбачених Кодексом України про адміністративні

правопорушення (КУпАП).

Нагадаємо, що відповідно до статті 23 «Мета адміністративного стягнення» КУпАП, адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами [1].

У свою чергу, статтею 24 « Види адміністративних стягнень» КУпАП закріплено наступні види адміністративних стягнень, що можуть застосовуватись за вчинення адміністративних правопорушень: 1) попередження; 2) штраф; 3) оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; 4) конфіскація: предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення; 5) позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину (права керування транспортними засобами, права полювання); позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю; 5-1) громадські роботи; 6) виправні роботи; 6-1) суспільно корисні роботи; 7) адміністративний арешт; 8) арешт з утриманням на гауптвахті [1].

Примітно, що наведений список є відкритим, тобто Законами України може бути встановлено й інші, крім зазначених у вказаній статті, види адміністративних стягнень. Крім того, незважаючи на широту такого списку, його не можна вважати досконалим. Це пов'язано із тим, що мета адміністративного стягнення часто лишається недосяжною. Причиною цього є неефективність окремих видів адміністративних стягнень, застосування яких не дозволяє вести мову про «...виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання

вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами» [1].

Коротко зупинимось на окремих видах стягнень, що можуть бути удосконалені.

Попередження. Враховуючи те, що переконання та примус мають органічно поєднуватись у процесі публічного управління, попередження має зберегти своє значення.

Втім, у ході правозастосовної практики воно часто помилково асоціюється із усним зауваженням, а не із винесенням постанови уповноваженим суб'єктом.

Штраф. У цілому вказаний вид стягнення є важливим і поширеним, проте багато в чому обсяги такого стягнення є невідповідними до сучасних реалій. Наприклад, за викидання за борт річкового або маломірного судна сміття та інших предметів передбачено штраф всього лише від 0,5 до 1 неоподаткованого мінімуму доходів громадян, тобто від 8,5 гривень до 17 гривень [1]. Звичайно, шкоду екології неможливо співвіднести із розміром передбаченої нормою КУпАП санкції. В цьому аспекті В. Уваров слушно зазначає, що доцільним є встановлення фіксованої суми штрафу за конкретний вид адміністративного проступку, що дозволить уникнути суб'єктивності під час розгляду таких справ [2, с. 125].

Оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення. Складність процедури такого оплатного вилучення в сукупності із витратами на реалізацію такого предмету з подальшою передачею залишку коштів особі, яка притягалася до адміністративної відповідальності актуалізує доцільність скасування цього стягнення на користь конфіскації.

Виправні роботи. Сьогодні значна кількість населення України перебуває у фактичних трудових відносинах, оминаючи офіційну процедуру працевлаштування.

Таким чином, застосувати стягнення у вигляді відрахування певного відсотку заробітної плати від особи, яка юридично не є працевлаштованою – неможливо. А отже, ефективність такого стягнення зводиться до нуля.

Враховуючи викладені вище зауваження стосовно окремих видів адміністративних стягнень в Україні, необхідно переглянути чинний перелік таких стягнень на предмет їх удосконалення.

У подальшому це дозволить поліпшити ефективність правозастосування, що вкрай важливо для належного забезпечення правопорядку у державі та її сталого розвитку.

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х.

2. Уваров В. Г. Система адміністративних стягнень вимагає оптимізації (досвід окремих держав-учасниць Європейського Союзу). *Право і суспільство*. 2015. № 4. С. 122-126.

Макуха І.І.

студент юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Іваниця А.В.,

к.ю.н., доцент кафедри,

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Адміністративне право в українському законодавстві є одним із інструментів управління соціально-правовими процесами в суспільстві. Адміністративне право